

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Адреса за телеграме:
 „СТРАЖА“ — БЕОГРАД
 Претплата за Србију
 на пошти:
 на годину дин. 12.—
 „ шест месеци „ 6.—
 „ три месеца „ 3.—
 „ један месец „ 1.—
 Претплата за иностранство
 на пошти:
 на годину дин. 30.—
 „ шест месеца „ 15.—
 „ три месеца „ 7.50

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Савез између Румуније и Италије

БУКУРЕШТ 17 дец.

Односи између Румуније и Италије најпријатељскији су и најсрдачнији су. Талијански посланик на букурешком двору посетио је Браћанија и са њиме је дуго конферисао. У круговима блиским влади држи се као сигурно да је на овој конференцији говорено о Савезу између Румуније и Италије ради заштите саплеменика који се налазе у А.-Угарској.

У букурешким владајућим круговима говори се, да је већ готов и проглас који ће се упутити на народ. У прогласу се вели, да Италија и Румунија не улазе у акцију као Савезнице Сила из Споразума, већ да ступају по својој сопственој иницијативи, да би сачувале своје интересе, којима критично стање на аустро-немачком бојишту прети да буду угрожени од других сила.

Италија и рат

— Писмо из Италије —

Рим 12 дец.

Војна која се води данас у Европи осећа се овде исто као и у државама које воде рат. Блага клима која овде зими влада, привлачила је хиљаде посетилаца да у топлој поднебљу ватрене Италије потраже лека својој бољци и своме — цепену. Данас Венеција, Флоренција, Рим, Напуљ и многа друга места готова су без и једног странца. А шта то значи, то може да појми само Талијан који је од тих излетника живео. У разговору са једним угледним хотелијером из Венеције рећи ће ми он: Господине, ако овај крвави рат устраје још три месеца Венеција је пропала! Не боља судба очекује и све оне вароше, у које су долазили богати странци или да се разоноде!

Ето то је верна слика градова у Италији који су живели од странаца. А њих није мали број. У другим пак варошима завладала је толика скупоћа, каква се не памти.

Италија је чувена са својим висским монополским таксама и царинским таксама.

Тако напр. со се продаје у паклицима од пола килограма 80 п. дин.

Међутим, још много горе стоји са осталим животним намирницама. Нарочито је поскупело месо и брашно. Влада је поднела парламенту предлог да спуштају царине на брашно и месо. Парламент је ово изгласао али та мера ништа није помогла. Хлеб се у Риму продаје по 0.70 п. д. по килограму а килограм меса стаје 2.50 дин. маст је достигла цену од 4 динара.

Оваква силва скупоћа отежава живот радном свету, који се налази у великим масама као беспосличар. Влада је и ту покушала да колико до ње стоји помогне. Али све у залуд. Још увек огромне масе беспосличара врежде пред општинском кућом и чекају ма и најмизернију помоћ. Међутим, финансијска снага талијанских општина није баш на најзавиднијој висини. Петомесечни рат у Европи исцрпео је и снагу њихову.

Услед овог стања лису чести немир. Готово сваког

дана стижу министарству унутрашњих дела вести из унутрашњости о радничким немирима, који се готово као по неком правилу увек завршавају бурним демонстрацијама против Аустро-Угарске и Немачке.

Готово сва талијанска штампа је уз Русију и њене савезнице. Један само случај. Аустроугарско посланство у Риму успело је да кроз званичне коvine протурити вест о великој победи у Карпатима у којој су заробили 40 000 Руса. Међутим после пола часа сви римски листови издали су ванредна издања у којима су донели да је аустројска победа у Карпатима измишљена и да не одговара истини.

Покрет против Немаца јак је и сваког дана све јача. Италијански народ никада неће моћи да заборави увреду, коју му је нанео његов савезник Вилем II, када је склопио савез са Турском, са којом се Италија налази у спору око Триполитаније и неких острва.

Против Аустрије пак, постоји мржња још од толиких година. Италијанске финансије да нас су у веома рђавом стању. Иако је ништа друго не буде нагнало да ступи у акцију, то ће бити рђаво стање финансија и беспослица, која може

сваког часа да се претвори у револуцију. Италијани не крију своје жеље. Данас се јавно говори да Италија чека само свој тренутак па да се умеша и да узме оно нашта полаже право.

Јовановић.

Берлинци о нама

„Берлинер Локал Анцајгер“ љубимац берлинске публике, који се у Берлину растура у сто хиљада примерака и излази у два издања довео је после наше победе над Аустријанцима, између осталог и ово:

— Када смо добила прве телеграме о продирању аустриских трупа у срце Србије ми нисмо више ни једног тренутка сумњали у трагичну судбину Србије која је требало да пође путем Белгије. Ми смо били олушевљењички победом нашег савезника манифестујући исту на најсјајнији начин. Победили народ, који је јуче изашао из три рата као победилац, који је с правом присвојио себи име најачих војске на Балкану збиља би нам чинило велику част.

Али, после тога, само две недеље доцније стигли су нам

извештаји о поразу аустриских трупа у Србији. пишући ове редове о томе ми се каменимо пред овим фактом, које се назива чудо у историји ратовања, да један тако мали народ, бројно и у оскудици обилат истера за непуних 7 дана са своје територије убојну силу од преко пола милиона спремих војника, који су се пет месеци око тога мучили. Што значи: да је тај народ свесан своје традиције и зна зашта се бори. Овај најновији подвиг Српских трупа представља Срце историје Српског народа. Ми као противници, морамо хтели не хтели, ово да забележимо.“

СКИЦЕ

— Добра реклаша —

Кад су Аустријанци вршили пљачку у Београду они су по галантериским радњама барали шта ће однети и свуда су однели оно што је најбоље. Ето напр. магацин Благојевића био је предмет њихове пажње, све најбоље гаће и кошуље однели су оставили му ону ситницу, што су могли и у Земуну да се сортирају. Прави пљачкаши, однели све оно што је најбоље.

Кабула - Врњци
www.n...
10-XII 1914 г.

Жезнаком војнику

Парче, по парче живота се кида,
Из срца лагано крвца се излива;
А душа оставља јоште врело тело,
Да под треском топа, вечни санак снива.

И последњи дак му из груди се оте,
Остављен од својих, који јоште гину
За браћу Словене, тихо склопа очи,
Свечано умирућ', за слободу њину.

Место звука звона, гранате фијучу,
То самрени поздрав непријатељ шаље;
Наши наступају, а фијук граната,
Лагано се чује, све даље, и даље.

Из бкиза се чује топот од копита,
То другови журе иза једног луга;
Свештеника воде, да опело сврши,
Да сахране свога, остављеног друга.

Отпеваше тужно, једно свјати Боже
Свечано спустише у гробницу тело;
Уз хуку граната дадоше му поздрав,
И са там се сврши то скромно опело.

Београд под Аустријанцима

Критично стање

(3) Нелеља 16 нов. по подне

У 11 часова трже ме пуцањ са града. Извијох напоље. У том грмнуше Французи. Каноада је била ужасна. Провори су зврјали и сваки час је преглио да окна испадну. Цео је комшилук изишао из својих станова. Било их је у разним тоалетима. Сви су у највећем страху питали: Шта је? Да ли то наши пуцају?!

Нисам могао свима да се наодговорим и сматрао сам за најбоље да се повучем.

Целу ноћ је каноада била ужасна. Французи су чинили своје.

Освануо је понедељак. Сунце беше оравуло, као да није целу ноћ сивила досадна киша. Београд је променуо своју физиономију. До јуче миран данас је оживео и ја се у чуду питах: од куда толики свет. Београдском дрвеном калдрмом јуриле су чезе и кола у којима је свет бежао. Цела је варош већ знала да

су трупе напустиле Београд и околину и да су се повукле. Свет је бежао. Куда? Нико то није знао да каже. Сваки је само осећао потребу да мора да бежи, а куда, то нико није питао ни о томе мислио. Отишао сам до општине. Тамо се беше већ силан свет скупио и сваки је очекивао да чује шта ће најзад бити. Од целе општинске управе беху остали кметови Млад. Боторић и Ђокица Јовановић. По подне одржан је збор код „Руског Цара“ на коме је изабрана општинска управа која је имала да преда град Београд и његово становништво Аустријанцима.

Београд без власти

Шта значи бити без власти Београд је најбоље осетио.

У понедељак по подне чим је становништво са периферије сазнало о несрећи која нас је снашла она се није даљ збунити већ се бацило на

посао. Под снажним ударцима секире и других средстава се обијање, браве на магацинима су попуштале и гређанство је носило. Није правило избора. Штоф, готово одело, брашно, гас, со, непревучене фотеље и канабета. Сикире и кола радила су целу ноћ и кад је освануо уторак савски магацини и државни магацини били су празни.

Уторак, 18 нов. по подне у општини је изабрана нова општинска управа. За председника је изабран г. Коста Петровић директор Народне Банке. У одбор су ушла и оба заостала кмета.

Аустријанаца још нема. Истина чују се разни гласови, како су већ дошли, како је код Штофаре наишла њихова коњица и бацала све под сабљу и коњска копита.

Друге, каравно жене причају како су разговарале са Аустријанцима и како су ови мирни и кротки. Међутим, и ако сам прокрстарио цео Београд нисам наишао ни на једног Аустријанца, нити сам видео ма и једну жртву хусарске сабље и коњских копита. (Наставиће се)

Остали у Београду

Јулка Илић са децом Ђерке Даница и Војислава и три сина;

Г-ца Јованка Јовановић сама;

Милан Живковић са женом, Јова Шпинер са својом женом и двоје деце;

Г-ђа Јелена Богдановић са децом;

Дамитрије Симјановић са својом женом и оцем Николом;

Лазар Стојичевић посредник са женом и троје деце;

Лепосава Димитријевић и Лепосава Павловић из Његушеве ул. број 33;

Јелена Јовановић, са ћеркама: Персом, Илинком, Милевом и синовима: Владимиром и Добривојем. Таковска 52. Катарина Јанковић, стара 68 год. Симица 33;

Фемка Глишић, удова, са

снајом Милом и двоје унучади, Кристина Ентлер, са децом Маријом, Катарином и Ленком, Десанка Стефановић, Милева Т. Михајловића удова, Младен Ђурић са женом Јеленом. Васа Доквић, столар, са женом Кајом. Михајло Марјановић, са женом Живком и ћерком Даницом. Владетина ул. број 8.

Милан Ђорђевић из Манастирице округа пожаревачког и Живан Марковић из Великог Села округа београдског чувари Прометне Банке.

РАБОШ

Један необичан сусрет

Др Велизар, после катастрофе његова министровања идући пешаком ка кафани „Руски Цар“ случајно спази г. Ник. Стефановића пуковника који је дошао службеним послом у Министарство Војно.

— Дobar дан г. пуковниче поздрави га Велизар пружајући му руку, извините г. пуковниче нисам Вас из далека познао, тек кад сте се приближили, познао сам, да сте Ва.

— Ништа, ништа, г. министре, тако се и мени један пут случајно десило у Ваљеву, па ето ја остадох опет пуковник а ви, ето дође време да ми се извињавате.

Од уредништва

Г. Ђокица Јовановићу, кмету Београда ове општине

Ако нам у року од три дана не исплатите рачун у суми од 8 динара за штампање посмртних листа за вашег пок. сина бићемо принуђени да вас тужимо!

„Стража“

Сви ревизори „Страже“ из унутрашњости треба одмах да измире обрачун за прошли месец (од 1 до 17 новембра) и да исплате ранија своја дуговања.

Код сата



Носач: Од толиких кибидира остадох ја једини, као Рајко у Срему и да кибидирам шта се све у овом нашем лепом Београду одиграва! Тако ти је то. Ми носачи увек смо први и — последњи.

КОЛОНИЈАЛНА РАДЊА
ОБРАДОВИЋА И СТАНКОВИЋА

преко пута Народне Банке отворена је. 1—3

ФЕЉТОН

Како је у Београду

Читајући непрестано у новинама: „Како је у Бечу, како у Берлину, Лондону а врло често како је сад у једној Белгији — и то заиста заслужује највећу пажњу — па затим како је у Паризу, зар можда наше Београђанке не би желеле знати, како је сада у нашем лепом и веселом Београду, како га оне сад називају кад су далеко од његове прашице и неуредних трамваја на које су увек биле луте.

Нашем лепом и увек веселом Београду сада више приличи назив: „озбиљан и тужан“, јер он тугује са своје усамљености, на коју није навикнут. Напустили су га чак и она, која су се до пре ме-

сец дана поносили, да су му за све време бомбардовања остали верни, остајући чак и у кућама где су гранате ударале.

Јутрос освану један од оних децембарских дана, када се других зимских дана мале симпатичне модаскиње, раднице шћућурених носића у јаке од капута или шалове, са рукама у цоповима, не о сврћућа се на излоге, журе своје циљу, кад се наше даме у пуној зимској гали, са буидама и огромним муфовима појављују само у подне и то од угла Ђукиновића па до парка на Теразијама, помишљајући кад ће већ једном почети концерти на леду? Али сад је све немо и тужно није никога од њих.

На славији је још мање живости него што је пре било. Ту се сад само виђају групе таљигања, међу којима сада и приличан број жена, са би-

чевима, под пазухом, високим шубарама на глави и још већим чизмама на ногама, тапшу, да би се угрејали, нестрпеливи кад ће да наиђе који Београђанин, за горе да би га могли схватити. Живости има још по мало на Цветном Тргу, који је за сада не само пијача београдска, него управо и центар јутарњег живота у престоници. Иначе увек се преноси тај живот горе на Савицац.

Од Цветног Трга на доле, све је празно и без живота, чувари јавне безбедности, а сада и приватних имаовина, замотаних глава у капуљаче, под оружјем, достојанствено шетају кроз пуне улице и премишљају о јоним дивљаштвима и пљачци што су аустријанци починили.

Прођете ли од Лондона до Теразија, ту ће те видети, у месту оних дивних и укусно намештених излога по рад-

њама, само разлупане и о-пљачкане излоге, стакло, срча полупаних прозора свуда по тротоару, представља чудо од итеточина. Пред радњама, где висе боген-лампе, које су некад бљештале од сјаја, сада чујете са о шкрипање и лупарање које допире до сада јако осетљивих ушију, оно ће вас натерати да подигнете главу и да се обазрете. То ветар окреће усамљену и разлупану лампу на уласку у „Колосеум“ а као одговор ударују на Дому Богиње Правде — подеране ролетне о нагорела прозорска перчица. Туга вас обузме а срце вас заболи.

Одатле већ опрезност вас нагоњи да пређете на тротоар поред парка, да вам се не би сручио на главу неки од порушених делова Викторовића зграде, који се претећи нагињу над пролазницима.

Код „Москве“ са свим праз-

но и пусто. Нехотице се окренете: давно и давно већ нема ту познатих лица. Велике прозоре, кроз које и на које се много гледало, позвала је велика прашина или су са свим заковани даскама. Где се лео оркестар који је многим био изговор да редовно иду тамо?

Према „Албанија“ сад нећете више видети ону групу, на коју се тако много викало. Многи од њих су сада на бранику отаџбине, а неки, прочитах у новинама и падоше за своју земљу. У месту њих, знате ли шта је сад тамо? Под скелама недовршене Ческе Банке права је пљачкарица. Група жена, са рукама за појасом, поређале се и продају векне, благодет за оне којима се додијао тајин, а немају могућности да сами месе, затим некакав апарат за са-леп, па ушећерено воће, палачинке и најновије слике

Одведени у ропство

Кварт Теразими

Жарко Павловић чинов., Драгољуб Вишњић трг., Никодије Банковић чинов., Стојан Стаменковић чистач, Александар Наумовић пекар, Александар Живковић колачар, Милутин Јеремић кројач, Коста Јовановић обућар, Драгољуб Перић служител, Велмиша Бабовић пекар, Ненад Миловановић баштов., Марко Јоргић трг. помоћ., Велизар Милосављевић обућар, Станко Савић радник, Владоица Глишић служит., Никола Анђелковић колачар, Душан Никодић пекар, Стојимир Никодић пекар, Стојан Деспотовић кафеџија.

Кварт Варошки

Андреја Стефановић чинов. и син Никола. Петар Филиповић трг. помоћ., Вукосава жена Милана Стефановића, оставила 1 дете од 6 мес., 1 од годану а 1 од 6 година, Петар Човић, Јован Ђокић гвожђ. помоћ. стар 18 год. Александар Ђорђевић књиговец. стар 31 год. Стојан Ђорђевић типограф стар 24 год., Глиша Милошвић стар 20 год., Душан Тодоровић калфа 17 год., Ненад Ђокић калфа 18 год., Светислав Јанковић калфа 21 год., Коста Манасијевић кафеџ. 65 год., Милвоје Симић рад. 40 год., Петар Калембар каф. „Ст. Мајдан“, Станоје Марковић служит. стар 45 год., Леополд Лесмај касап. момак, Јован Жеркић касап. момак, Анђелко Н. Служиваљ 36 г., Илија Стаменковић 66 год. (Наставиће се)

Епиграм

Пропаст њихова била је,
Страшна ситуација;
А швабе је назвали:
„Војна евакуација.“
Љ-ца.

„Жртва аустријске културе“ и „модерни пљачкаши“. Дрече окупљена деца да вам уши заглуну, док вас њихова најновија конкуренција! Тазе врућа, масна проја! Нове карте, и т. д. натерују просто у бегство одавде. Мало даље налазите на једног малог, коме једва да је пет година, у правом војничком шињелу и шајкачи. Држи један мали блок и сав помодрео од зиме с дећки пред Делинијевом апотеком певуши: „Ала сам се најела бомбоне“ пева као да су му све козе на броју.

И тако иде целог дана. А кад се смркне, Београд, који је раније у ноћи осветљен — скривајући погледу недостатке који су га дању једили — бивао чаробан дајући илузију какве западне вароши, постаје језив. Нарочито у ноћи без месечине, па још кад нема пуцњаве са којом смо се ми готово сродили, не може да се спава.

Благодарност

Г-ђа Зорка Драг. Васић
Болничарка у Јагодина

Приближује се дан кад Вам требам пружити руку и рећи збогом, дакле приближује се дан кад требам поћи свом дичном XV пуку да опет станем у редове своје браће с пушком у руци, у одбрану своје Отаџбине.

Али не могу и не смем поћи а да Вам бар овим путем, искрено не заблагодарим на правом сестринском заузимању, око мене.

Било би неправда а да не кажем да сте ме толико задужили, да и у рову или кад на мртвој сгражи будем ипак се Вас морам сетити, а разумем се, да Вам остајем до смрти дужан.

реципи Поднаредних
Шифорад Ш. Глишић
домовник
Анђелијевића и Ђуковића

Ратна пошта

Ружа М. Берића, моли свакога да јој јави ако што зна о њеном мужу Милану И. Берићу, војном обвезнику II позива VII пука, 1 бат. II чете. Адреса Дубровачка ул. 31.

Госп. Милутин Глишић трг. из Шапца умољава се да ме извести ако што зна о моме оцу Живку Несторовићу, која је из Шапца заједно са њиме овог дана одведена. Београд, Војводе Миленка ул. бр. 10.
Милан Несторовић
дрогерист.

Умољава се она жена и дете, који су бежали испред аустријске извиднице од Белог Потока и Торлака за Београд са мојим стварима, да исте донесу у апотеку г. Микла, брсанска ул. бр. 8, где ће добити пристојну награду. Тако исто моле се и она два господина, што су се возила истим колима да ми јаве шта је са осталим стварима вашта ћу им врати благодаран,
Н. Радојковић

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Пензионери и инвалиди

У Београду поред осталог грађанства, остало је по нужди доста пензионера и инвалида. Услед евакуација Београда исељена су била и сва државна надлештва т. су услед тога они остали и без плата, од којих неки нису примили плате ни за новембар а за децембар готово сви су остали без плате.

Ево данас је већ 20 децембар, и они још нису добили плате. Не знамо, и ве тиче нас се чијом кривицом су они људи остали без плата али знамо то да је право да се надлежна мало побрину за њих и да они по нашим земаљским законима до данашњег дана морају бити измирене платом. Ово треба учинити што пре јер садаш-

њи живот у Београду захтева то.

Из Бродарског друштва

Још 1 новембра решењем министра Привреде санкционисана је одлука Управе Бродарског Друштва, којом се њезиним чиновницима има исплатити 25 од сто од плате коју су до сад примали.

Та бедна плата, коју је бла ословио предходник данашњег министра привреде и акционар поменуте установе, није ни до данас чиновницима и особљу исплаћена.

Познавајући данашњег министра као вечитог противника неправде, за коју се и живом речи у скупуштини залагао, ми се, апелујући на г. министрову увиђавност и тактичност надамо да ће он одмах предузети потребне мере да се и особљу изда та плата, јер није право да њихова Управа прима плату а особље да врши службу бесплатно.

Шумарски указ

Како је већи број државних шу ара изгинуо у овом рату, то се у министарству Привреде ради на новом распореду шумара и економиа, који ће сам о празницима бити готов а по том ће се објавити у „Српским Новинама“.

Једна умесна наредба

Министар Просвете излао је наређење да му се доставе сви они учитељи и учитељице, који су одређени да врше војну службу у позadini и по болницама а не долазе на ову, како би их могао казнити за несавесно вршење дужности.

Поступак г. министра је за похвалу али је за жалење што има и таквих просветних радника, који су дозволили себи да их казнама терају на дужност којом они треба да служе за пример.

Полиција против пљачкаша

Београдска полиција има пуне руке посла око оних несавесних људи који су у времену евакуације Београда, пљачкали приватну имовину оних лица који нису ту била. Београдска Полиција успела је да ухвати једну читаву компанију тих пљачкаша и с њима и масу покрадених ствари. Истрага се и даље води. Изгледа да ће још многи бити притворени.

Поступак Београдске Полиције, у овим тешком времену је за сваку похвалу.

Г-ца Вида Николић

У броју од Среде 17. овмца донели смо у листу, ма је г-ца Вида Николић телефонскиња за време аустријавица у Београду била преставно у друштву аустријских официра и тим својим поступком дисквалификовала се као државни чиновник. Како се тај напис збиља односи на једну другу госпођицу сличног имена, за коју надлежне власти воде истрагу, то ми жалимо што је нехотичном грешком коректора

учињена моментално неправда г-ци Николић.

Г-цу Виду Николић познајемо као једну добру и вредну службеницу, о чему је раније било речи у листу, и с тога јој овом белешком дајемо пуну сатисфакцију скрећући пажњу надлежнима на њену исправност.

Дописницима у унутрашњости

Молимо наше дописнике у унутрашњости, да нам шаљу дописе из њихових места и да се по могућству што чешће јављају.
Уредништво „Страже“.

Царство болоштина и бацила

Оне рупе у Макензијевој улици, у Молеровој и она брда на уласку Кочине улице, представљају неку нову врсту грудобрана и ровова, где се грађани треба да крију да их тифус или каква друга болест не смлави. Јер ако се где могу да развијају најзаразније болести ту им је право гнездо њихова постанка. А поред тога што се одатле развијају разне отровне бациле, јер се у њих љубре баца и измет просица, оно представља и опасност да људи не сломе врат ту.

Да ли има кога у овом веселом Београду ко би се и за то постарао. Ако оно овако и даље остане права је мора за грађанство.

АРМАН.

КЊЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок

ГЛАВА III

Историја се понавља

У колико се више ближао стану г. Петровића, ноге су му постајале све несигурније.

Стао је пред стан Петровића. Једва је имао толико снаге да ухвати кваку и да отвори врата од дворишта. Ноге су му биле као од олова и он их је једва дизао. Ни сам није знао како је ушао унутра. На сред собе на једној столици седела је госпођица Невенка и одговарала полицијском писару, који је чинио извиђај. У другој соби лежала је мртва госпођа Петровићка у локви своје крви.

Господин Петровић је већ био одведен у душевну болницу, пошто су на њему примећени знаци душевног растројства. Пред вратима чекала је већ маса поверилаца, који су на први глас о катастрофи пожурили да сачувају ако се што може сачувати. Чекали су само да полиција сврши своје па да се они пријаве младој ћерци.

Како је приступио госпођици Невенки и како јој је изјавио случајешће то он ни данас још не зна.

Полицајац је свршио свој посао. У том су дошла и болничка кола и кочијаш са још једним човеком сурово дохватише леш госпође Петровић и угураше га у кола. Тренутак је био очајан и Не-

Допутовала

Г-ђа Марија Јанковићка шеф радионице рубља, и главна магационерка „Кола Београдских Милосрдних Сестара“ вратила се из унутрашњости Србије, куда је била ради скупљања добровољних прилога за наше храбре рањенике и ратнике.

Кантарџиски радник

Тражи се један кантарџиски радник да се јави Јелици Грујић, Нагоричанска ул. број 2. (Смедеревски Берам.) Ступити може олмах. Плата добра.

У Женеви у Швајцарској устаовљена је међународна информациона агенција за ратне заробљенике и интервирани лица. Адреса је ове агенције: Agence internationale de renseignements pour les prisonniers de guerre et les internés. Genève. (Suisse). На основу тач 4 чл. 11 опште поштанске конвенције, кореспонденција заробљеника или интерниран. лица предата пошти непосредно или преко извештајних бироа, ослобођена су плаћања поштанских такса.

Пратплата на „Стражу“ стаје један динар месечно.

венка он пала у несвест да је Нулић није придржао. Леш је однет. Петровић је одведен у лудницу и млада девојка остала је сама у кући. Један по један почео се да војаљвује са неисплаћеним рачунима. Невенка је била немоћна да ма и једну реч проговори и паде, душевно потпуно утучена, у наслоњачу. Нулић је узео све рачуне и пошто их је прегледао рекао је поверљиво да дођу кроз дан два, док се среде ствари. Петровић је био генералан финансијер. Његова годишња плата достигала је суму од 6000 динара. Како је био и члан управних одбора разних банака то је и ту примао доста масне дијурне. Међутим, дуг његов лични представљао је суму од 20.000 динара. У ту суму ваља урачунати и силне рачуне разних конфекционих београдских радњи. Само рачун код једне радионице белог рубља износио је преко 1800 динара. Па ипак Петровић је увек умео то лепо да уреди, без да је његова породица осетила и најмању оскудницу. Тек сада, када се одиграла ова страшна катастрофа видело је да цела непокретна и покретна, имовина, сада нове сопственице неће бити у стању да покрије дуговање. Одрасла у раскошу, Невенка је стајала пред страшном судбаном.

Извештавамо родбину, пријатеље и познанике да је наша добра и никада незаборављена супруга, мајка и баба

Дека М. Јелушићка

20 орошлого месеца после че вородневнога тешкога путовања као бегуница, преминула па нишкој станици у Нишу и схрањена на нишкоме гробљу.

Уједно извештавамо да ћемо 29 ов. м. у 10 часова на гробу давати четрдесето дневни помен. Моле се родници и пријатељи да овомс тужноме помену присуствују.

Ожалостњени: супруг Тадија, кћери Јелена и Дајинка, зет Љубинко Милијашевић; унучад; Нада Зага, Вера, Душко, Љубинка, Вожа и остата фамилија.

1-3

304

Кафака „Два Јелена“

У Скадарлији

Била је отворена за сво време бомбардовања; и сада је отворена и препоручује п. публици до-бродг вива и ракије као и добар кост.

394

-9-

Црвени Крст

моли за поклоне: новаца, душека, гаћа, чарпа, сламарица, кошуља, јоргана, јастука, пољава, ћилима, шареница, пешкира, марама, назу-вица, опавака, ципела, шуча, гаула и посуђа.

Две ПИСАЋЕ МАШИНЕ, ЈЕДАН АМЕРИКАНСКИ СТО КО ИМА НА ПРОДАЈУ, НЕКА ЈАВИ УРЕДНИШТВУ ОВОГА ЛИСТА. -6-

Карбида

има у довољној количини радња

Никола Јовановића

Стари Телеграф 301 2-3

„Монитор“

У слици и речи

може се добити код „Страже“

ПРИМАМ порцуланске пећи на опрвкку и чишћење

Ф. Рибка

Новопазарска 34. 302 2-3

РАДЊА

„Мала Олга“

— Отворена је увек и препоручује велики избор све зимске робе за децу. —

С поштовањем

А. Б. УЗЕЛАК

303 1-3

Штампарија Драг. Грегорића потребан је један старији ученик.

КРАЉЕВСКО ПОВЛАШЋЕНА

Српска фабрика Стакла

у Параћину

Има на стоваришту све врсте простог и фаног стакла за домаћу потребу, а тако исто и медицинског за апотеке

403

4 5

Шлеског угља

првог квалитета дивара 7.50 сто килограма са

подвоза. Може се добити на стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (Бара Венеција) Новац се полаже код Српске Банке преко пута гвожђарске радње Ранка Гођевића на Сави.

5-10

УГЉА Шлеског 1-ве врете

УГЉА Костолачког дрвеног

по врло умереној цени,

СРПСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

Новац и поручбине прима се у радњи Спира Милошевића и Комп. до Народне Банке.

298

3-10

ВАГЕ

Најбољи су из радње

Јелице Грујића

Јаворска ул бр. 7

Врше се оправке свију мерила

4-10-1955

ВАГЕ

Колонијална радња

Алкалаја и Рајковића

БЕОГРАД

отворена је сваког дана

3-3-196

„Стража“ прима огласи!

Кафака

„Два Јелена“

Скадарска улица

Чаша пиба 20 п. д.

ЧУВЕНИ СА ЛЕВТИНОЋОМ И БОГАТИМ ИЗБОРОМ
НОВИ
МОДЕ САЛОН

ЖЕНСКИХ ШЕШИРА и разноразног материјала

почео продају колекција добивених за ову сезону. Модискињама знатан рабат. Оправке врши по спуштеној цени. Стан у дворишту Краља Милана улица бр. 120, идући „Славији“ — у сопственој кући.
С. М. ЛАЗАРЕВИЋ

-11-

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД

Космајска улица бр. 22.

БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничних карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмодернијим квалитетним словима, шарима и ликијама.

Штампарија је снабдевена са четири штампарске машине и две СЕЦ МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао изградити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиета и брза, — Цена умерена.